

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819200537
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5819200537.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, dieťa rodičov, matky: V. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/XX, U. U. a otca: C. Y., nar. X.X.XXXX, bytom H. XXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom Radlinského 1735/29, Dolný Kubín, IČO: 50 120 000, o určenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo z 24. októbra 2019 sp. zn. 3P/13/2019-279, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. m e n í tak, že určuje výživné otca na mal. C. vo výške 130 € mesačne od 25.3.2019, ktoré bude zasielať k rukám matky maloletej vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal otca k povinnosti prispievať na výživu mal. C. sumou 200 € mesačne počnúc dňom od 1.7.2018, ktoré bude zasielať k rukám matky vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred (výrok I.). Zameškané výživné za obdobie od 1.7.2018 do 24.10.2019 vo výške 2.930,04 € povolil otcovi zaplatiť v troch mesačných splátkach po 976,68 € spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok (výrok II.). V zmysle § 52 CMP žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.). Vykonaným dokazovaním zistil, že rodičia sú manželia a nežijú v spoločnej domácnosti od 1.7.2018, keď po vzájomných nezhodách mal. J. zostal žiť s otcom v rodinnom dome v H. a matka spolu s mal. C. v období od 1.7.2018 do 30.4.2019 žili v prenajatom dome v B. N. a od 1.5.2019 žijú v U. U. v matkinom rodinnom dome. V spoločnej domácnosti s matkou maloletej a mal. C. je aj dieťa narodené XX.X.XXXX pochádzajúce z mimomanželského vzťahu matky maloletej. Na Okresnom súde Námestovo prebieha rozvodové konanie pod sp. zn. 1P/24/2018, ktoré v čase rozhodovania súdu nebolo právoplatne skončené. Uznesením Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/17/2019-26 zo dňa 29.5.2019 bola mal. C. dočasne zverená do osobnej starostlivosti matky. Z výsluchu matky a z predložených listinných dôkazov mal preukázané, že matka bola do 30.9.2018 na rodičovskej dovolenke s mal. dcérou C. a poberala príjem vo výške 220 €. Od 1.10.2018 do 17.11.2018 bola zamestnaná vo firme JUT-AEL, s.r.o., so sídlom v Mútnom, kde dosahovala príjem v čistom cca 500 € mesačne. Od 18.11.2018 bola matka až do pôrodu syna (nar. XX.X.XXXX) práceneschopná a poberala nemocenskú dávku vo výške 350 € mesačne. Od narodenia syna až do 11/2019 bude poberať materský príspevok vo výške 350 € mesačne. Od 12/2019 bude jej príjmom rodičovský príspevok vo výške 220,70 €. Na syna pochádzajúceho z mimomanželského vzťahu poberá od otca výživné vo výške 300 € mesačne. Na náklady domácnosti matke maloletej prispieva jej matka, okrem toho platí platby

za vodu vo výške 30 € mesačne, internet 17 €, mobilný telefón 30 € a splátky úveru vo výške 70 € mesačne. Otec je jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti PETREXX, s.r.o., so sídlom v Babíne. Na základe predloženej pracovnej zmluvy s uvedenou spoločnosťou z 9.10.2018, otec má vykonávať funkciu obchodného manažéra a jeho mesačná mzda bola určená sumou 520 € mesačne plus odmeny. Podľa potvrdenia uvedenej spoločnosti z 2.4.2019 vyplýva, že za obdobie od 01/2018 - 03/2018 priemerný mesačný hrubý príjem otca predstavoval 580 €. Otec vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 1.8.2019 tvrdil, že jeho čistý mesačný príjem predstavuje 580 - 600 € s odmenami, na pojednávaní dňa 24.10.2019 uvádzal, že v priemere je jeho príjem cca 700 € v čistom, niekedy vyšší a niekedy nižší, záleží to od množstva objednávok, ktoré firma získa. Podľa daňového priznania otca za rok 2018, základ dane predstavoval 2.451,03 €, na základe čoho by otec poberal príjem vo výške 204,25 €. V zmysle daňového priznania spoločnosť PETREXX, s.r.o. mala výsledok hospodárenia za rok 2018 vo výške 12.948 €, kde podľa kolónky „hospodárska činnosť“ len osobné náklady predstavovali sumu 65.775 €. Ak podľa tvrdenia otca v spoločnosti bol zamestnaný on a dve účtovníčky, príjem otca na jednu osobu by predstavoval sumu 1.461,66 €. Otec zabezpečuje starostlivosť o mal. J., ktorý je reprezentantom SR v karate, pričom podľa vyjadrenia otca len náklady spojené so športom predstavujú v priemere 314 € mesačne. Okrem toho mal. J. hradí aj ďalšie náklady so zabezpečením stravy, oblečenia, stravu v škole, internet, kredit na telefón a podobne. Okrem uvedeného otec deklaroval výdavky na mal. C. za obdobie od 27.6.2019 do 08/2019 vo výške 255 €, čo priemerne predstavuje sumu 70 € mesačne. Jednalo sa o výdavky na hračky, oblečenie, lieky, kozmetiku a stravu, pokiaľ bola u neho. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že je dôvodné, aby otec prispieval na výživu mal. C. vo výške 200 € mesačne. Matka v konaní preukázala, že výdavky na mal. C. predstavujú cca 200 € mesačne, pričom pri rozhodovaní prihliadol na jej osobnú starostlivosť o ňu. Je zrejmé, že otec vynakladá rozsiahle finančné náklady na syna, ktoré len v športovej rovine predstavujú sumu minimálne 300 € mesačne. K tomuto je potrebné pripočítať aj ďalšie nutné výdavky otca na syna, ktoré otec deklaroval vo výške minimálne vo výške 163 € okrem stravy. Z uvedeného vyplýva záver, že životná úroveň mal. J. je nepochybne vyššia ako životná úroveň mal. C.. Preto pri rozhodovaní videl dôvod k tomu, aby otec zabezpečil rovnakú životnú úroveň aj pre dcéru v rovnakej výške. Výživné určil od doby 1.7.2019, odkedy maloletá s matkou opustili spoločnú domácnosť. Rozhodol o zameškanom výživnom od 1.7.2019 do 24.10.2019 v celkovej výške 2.930,04 €, ktoré povolil otcovi zaplatiť v troch splátkach po 976,68 €.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec. Uviedol, že matka podala návrh na určenie výživného dňa 25.3.2019 v čase, keď žila v spoločnej domácnosti s U. W. v B. N.. K 1.6.2019 sa odsťahovala do U. U. do domu, ktorého je spoluvlastníčkou a jej pomery sa zlepšili. Matka zo spoločnej domácnosti odišla dobrovoľne, čo vyplýva z jej prehlásenia v spise 1P/24/2018. Matka prezentovala svoj príjem zo zamestnania vo firme JUT-AEL vo výške 520 €, pričom zatajila príjmy z firmy C. U. a Strešné centrum. Je ochotný platiť výživné, avšak v sume primeranej jeho príjmu a životnej situácii, čo bolo vykladované výdavkami na dcéru. Aj podľa zistenia súdu prvej inštancie priemer jeho vynakladaných finančných prostriedkov sa pohybuje v sume +/- 70 €. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil skutočnosti ohľadom jeho príjmu vychádzajúc z účtovných dokladov spoločnosti PETREXX s.r.o. Tieto skutočnosti si mohol súd preveriť na Sociálnej poisťovni vyžiadaním vymeriavacích základov. Deklarované náklady na bývanie matkou sú nesprávne, nakoľko v spoločnej domácnosti s matkou žije aj zárobkovo činný vnuk jej mamy a synovec C. R., ako aj jej druh U. W.. Životnú úroveň matky potvrdzuje skutočnosť, že spolu s druhom si kúpili nové auto Škoda Octavia. Pri výdavkoch na mal. C. po spočítaní vo výške 197 €, určená vyživovacia povinnosť vo výške 200 € pôsobí likvidačne. Ním navrhované výživné vo výške 70 € je dostačujúce, primerané a zodpovedajúce potrebám dcéry, zvlášť, ak sa prirátajú výdavky spojené s preberaním dieťaťa, zabezpečením potrieb, keď je u neho, zakupovaním hračiek, oblečenia, liekov, ktoré užíva aj v domácnosti matky. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že jeho príjem predstavuje 1.461,66 € mesačne vychádzajúc z uvádzaných výdavkov - osobných nákladov v daňovom priznaní. Súd subjektívne odôvodňuje, že v daňovom priznaní za rok 2018 je základ dane 2.451,03 € a po opätovnom nepreverení uvedených skutočností túto sumu delil počtom mesiacov 12, čo je zavádzajúce a klamlivé. Jedná sa o daňové náklady do 26.6.2016, kedy pozastavil živnosť a následne pokračoval v novovzniknutej firme PETREXX s.r.o. Súd prvej inštancie neprihliadal na skutočnosť, že má podstatne vyššie výdavky na mal. J. už vzhľadom k jeho veku (12 rokov). Náklady na dcéru C. vzhľadom na jej vek sú podstatne nižšie. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, ktorý stanovil vyživovaciu povinnosť na mal. C. od 1.7.2018. V danom prípade súd v zmysle § 77 ods. 1 tretia veta Zákona o rodine bol povinný skúmať, či v danom prípade sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, aby určil vyživovaciu povinnosť skôr, než bol podaný návrh. Dôvody hodné osobitného zreteľa nie sú v zákone explicitne vyjadrené, pričom v zmysle konštantnej judikatúry by medzi takéto dôvody mohla patriť napr.

objektívna nemožnosť podať návrh, čo v danom prípade zo skutkových tvrdení matky nevyplýva. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Matka maloletej vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť. Uviedla, že otec ju vyhnal zo spoločnej domácnosti, požiadal o rozvod manželstva, od 18.11.2018 zostala na PN, znížil sa jej príjem. Následne sa vrátila do svojho rodiska. V súvislosti s užívaním rodinného domu hradí náklady spojené s chodom domácnosti a bytu, ktoré si platí sama, nakoľko má vlastný uzavretý byt na 2. poschodí. Synovec C. v dome trvalý pobyt nemá. Doklady o príjme u firmy JUT-AEL s.r.o. boli vyžiadané sudkyňou v konaní o rozvod 1P/24/2018 a v konaní 11P/24/2018. Od firmy Strešné centrum s.r.o. a C. U., aj napriek súdному sporu, žiadne peniaze od uvedených firiem neobdržala, ktorú vedomosť má aj súčasný právny zástupca otca, ktorý ju v konaní zastupoval. U. W. podal vo veci čestné prehlásenie, že na svojho syna riadne prispieva, na svoju firmu kúpil nový automobil, ktorý nepoužíva, lebo má zadržaný vodičský preukaz, ale kúpil ho pre ňu, aby mohla chodiť za synom J. na B.. Auto kupoval na úver a na jeho splácaní sa samozrejme podieľa. Tým sa jej náklady zvýšili o sumu 150 €, čo pred súdom prvej inštancie nespomínala. Uvedenú sumu nespomínala v konaní, samozrejme nemuseli kupovať nové drahé auto a bol to v podstate nadštandard, ale výdavky (splátky) je potrebné uviesť, vzhľadom, že to teraz otec namieta. U. W. je pomáha pri prerábke rodinného domu, zakúpil novú detskú izbu pre C. a J.. S návrhom otca na určenie výživného vo výške 70 € mesačne na mal. C. nesúhlasí, na syna riadne platí sumu 30 €, ako ju zaviazal súd. Synovi zakupuje oblečenie, školské potreby, darčeky a dáva mu vreckové pri rôznych príležitostiach v sume od 5 do 20 €. S určenou výškou výživného súdom prvej inštancie na 200 € mesačne súhlasí, zameškané výživné vo výške cca 2.000 € použije na vyplatenie dlžnej čiastky úveru.

4. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu (tzv. replike) uviedol, že s firmami C. U. a Strešné centrum s.r.o. mala matka súdny spor ohľadom prepustenia počas materskej dovolenky. Vymeriavacie základy zo sociálnej, zdravotnej poisťovne preukazujú, že v týchto firmách matka príjem poberala. Matka vo svojom vyjadrení klame, zavádza a používa rétoriku, ktorá jej vyhovuje. Zavedením jeho osoby si vymohla formou darovacej zmluvy vlastníctvo k dvom domom v H., ktoré v minulosti boli jeho dedičstvom po rodičoch. Jej správanie potvrdzuje skutočnosť, že jedna z týchto nehnuteľností bola darovaná v období cca máj/jún 2017 a následne mu oznámila vzťah s terajším a vtedajším partnerom U. W.. Jej parazitovanie a spôsob života potvrdzuje aj súčasný vzťah s partnerom U. W., ktorého využíva, či už zakúpením vozidla, prerábkou RD v U. U. a podobne. Skutočnosť, že pokiaľ deklarovala výdavky na mal. C. vo výške 195 €, pričom žiada výživné 200 €, je to opäť len ukážka jej chamtivosti. Matku z rodinných domov nikdy nevyhnal a po jej odchode zo spoločnej domácnosti ju doslova prosil, aby sa vrátila späť, čo potvrdzujú odoslané SMS správy. Taktiež tvrdenia o výdavkoch z dôvodu poskytnutia úveru vo výške 3.000 € do svojej matky považuje za účelové s cieľom navýšiť jej deklarované výdavky. Doposiaľ matka nevydokladovala, že uvedenú sumu reálne použila na výdavky spojené s existenciou, výživným, dcérou C.... Zotrváva na svojom stanovisku, že výživné určené vo výške 200 € na mal. C. je neprimerané. Súd pri rozhodovaní nezohľadnil, že mesačne okrem pevne stanovenej sumy výživného +/- v rozsahu cca 50 € zakupuje maloletej rôzne drobnosti, ako napríklad lieky, oblečenie a podobne. Považuje za neadekvátne a neporovnateľné, keď na strane jednej je matka ochotná prispievať na výživu maloletého J. sumou 30 € mesačne, na druhej strane na mal. C. požaduje platenie výživného vo výške 200 € mesačne. Za nesprávne považuje rozhodnutie súdu o zameškanom výživnom, ktoré nie je schopný reálne uhradiť. Nesúhlasí s tým, aby hradil výdavky na mal. C. aj za obdobie, kedy matka výživné nežiadala a aj napriek tomu sa podieľal na výdavkoch dcéry.

5. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca (tzv. duplike) uviedla, že v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo sp. zn. 4P/16/2019 bola zaviazaná platiť výživné na mal. J. vo výške 60 € + 20 € zameškané výživné, na druhej strane otec riadne neplatí výživné na základe rozsudku Okresného súdu Námestovo 4P/15/2019. Na výzvu súdu je ochotná doložiť doklady o úvere, ktorý spláca svojej matke. Nechápe správanie otca, ktorý vo svojich podaniach uvádza, že je ochotný platiť výživné na mal. C. vo výške 70 € mesačne, keď v skutočnosti platí na ňu iba 40 € mesačne.

6. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že matka je v súčasnosti na materskej dovolenke s mal. U. W., nar. XX.X.XXXX, z uvedeného dôvodu nie je schopná vlastným pričinením zvýšiť si svoj príjem. Otec ako konateľ vlastnej firmy má lepšie predpoklady zlepšiť svoj príjem a podieľať sa na výžive mal. C. vo výške, ktorá bola uvedená v rozhodnutí súdu.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal včas (§ 362 ods. 1 CSP) účastník konania proti rozhodnutiu, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 65 a § 66 CMP, ktorý podľa § 388 CSP vo výrokoch I. a II. CSP zmenil z nasledovných dôvodov:

8. So záverom súdu prvej inštancie vyjadreným v bode 16. odôvodnenia rozsudku, že je dôvodné, aby otec bol zaviazaný k povinnosti platiť výživné na mal. C. vo výške 200 € mesačne vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu o preukázaných nákladoch na mal. C. a z dôvodu, že otec má zabezpečiť rovnakú životnú úroveň mal. C. tak, ako ju zabezpečuje aj v prípade mal. J., sa odvolací súd nestotožnil.

9. V zmysle § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, rozsah vyživovacej povinnosti je podmienený vedľa možností, schopností a majetkových pomerov rodičov, taktiež odôvodnenými potrebami dieťaťa. Miera potrieb dieťaťa je závislá najmä od jeho veku, zdravotného stavu, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti (R 14/1966), spôsobu prípravy na budúce povolanie, záľub a záujmov, skutočností, či žije s rodičmi alebo naopak. Iné potreby má dieťa útleho veku a iné má dieťa napríklad dospelujúce, či vysokoškolák. Pri skúmaní potrieb oprávneného dieťaťa je nutné vziať do úvahy nielen potreby obvyklé, pravidelne sa vyskytujúce, ale i potreby vyskytujúce sa nepravidelne, za dlhšie obdobie.

10. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že rodičia mal. C. nežijú v spoločnej domácnosti od 1.7.2018, pričom po odchode matky zo spoločnej domácnosti mal. J. zostal bývať s otcom v rodinnom dome v obci H. a matka od 1.5.2019 žije s mal. C. v rodinnom dome v U. U., pričom od 28.6.2019 zabezpečuje starostlivosť aj o mal. U. W.. Vychádzajúc zo skutkových zistení uvedených v bode 9. odôvodnenia rozsudku, maloletá od 1.9.2019 navštevuje Materskú školu v U. U., kde mesačné školné predstavuje sumu 10 €, strava 30 €, poplatok za krúžok anglického jazyka 7 € a jedenkrát jednorazový vklad vo výške 50 €. V čase rozhodovania v odvolacom konaní bolo odvolaciemu súdu známe, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo z 28. januára 2020 sp. zn. 4P/16/2019-346 bola matka zaviazaná k povinnosti platiť výživné na mal. J. vo výške 60 € mesačne od 1.7.2018. Na základe návrhu otca na vykonanie dokazovania v priebehu odvolacieho konania, odvolací súd si zabezpečil rozsudok Okresného súdu Martin z 4.12.2019 sp. zn. 10Pc/16/2019-54, z ktorého zistil, že súd určil, že navrhovateľ C. Y., nar. X.X.XXXX, nie je otcom mal. U. Y., nar. XX.X.XXXX z matky Mgr. V. Y., nar. XX.XX.XXXX. Z rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1P/24/2018-803 z 12. decembra 2019 vyplýva, že manželstvo C. Y. a Mgr. V. Y., rod R., bolo rozvedené, mal. J. na čas po rozvoze bol zverený do osobnej starostlivosti otca a mal. C. na čas po rozvoze do osobnej starostlivosti matky. Matka bola zaviazaná k povinnosti prispievať na výživu mal. J. sumou vo výške 60 € mesačne a otec bol zaviazaný prispievať na výživu mal. C. sumou vo výške 200 € mesačne. Rozsudok v časti o rozvoze manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 8.1.2020.

11. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie a vyhodnotenia skutkového stavu vo vzťahu k podmienkam uvedeným v § 62 ods. 2 Zákona o rodine a § 75 ods. 1 Zákona o rodine odvolací súd vyvodil, že súd prvej inštancie podrobne preskúmal možnosti, schopnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (body 8. a 10. odôvodnenia), avšak tieto bolo potrebné hodnotiť aj s odôvodnenými potrebami mal. C., vzhľadom na potreby v jej veku. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada k tomu, ako každý z rodičov sa o dieťa osobne stará (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine) a v prípade absencie jedného z rodičov v starostlivosti o mal. dieťa, je povinný túto absenciu kompenzovať v rozsahu (vo výške) určenej vyživovacej povinnosti. V danej prejednávanej veci, pokiaľ z manželstva pochádzajú dve maloleté deti, je zrejmé, že odôvodnené potreby mal. J. sú (už aj vzhľadom na vek) podstatne vyššie ako sú odôvodnené potreby u mal. C., ktorá navštevuje predškolské zariadenie. Navyiac, z okolností prejednávanej veci vyplýva, že u otca sa tieto náklady na mal. J. zvyšujú najmä tým, že maloletý je reprezentantom Slovenskej republiky v karate, čím vznikajú výdavky najmä na cestovné, stravu, prípadne ďalšie iné náhodné výdavky, ktoré súvisia s vykonávaním športu. Odvolací súd sa preto nemohol stotožniť so záverom súdu prvej inštancie, že otec je povinný zabezpečiť rovnakú životnú úroveň mal. C. tak, ako ju zabezpečuje vo vzťahu k mal. J., keďže skutkové zistenia ohľadom odôvodnených potrieb mal. C. tomu nezodpovedajú. Aj keď pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti sa v zmysle Zákona o rodine prihliada na osobnú starostlivosť rodiča, ktorému je zverené do osobnej starostlivosti, je zrejmé, že aj tento sa v určitom rozsahu musí podieľať na odôvodnených výdavkoch dieťaťa. Hodnotiac preto okolnosti prejednávanej veci vo vzťahu k podmienkam uvedeným v

§ 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, odvolací súd dospel k záveru, že je dôvodné, aby otec platil výživné na mal. C. vo výške 130 € mesačne.

12. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Odvolací súd považoval za dôvodné odvolanie otca proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý rozhodol, že otec je povinný platiť výživné od 1.7.2018, t.j. od doby, kedy matka odišla zo spoločnej domácnosti. Je možné sa stotožniť s odvolacími námietkami otca, že dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých je možné priznať výživné späť do troch rokov odo dňa začatia konania, mali by byť objektívneho charakteru a musia vyplývať z okolností prejednávanej veci. Matka v návrhu na určenie vyživovacej povinnosti neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by jej bránili v tom, aby návrh na určenie výživného otca na mal. C. podala už skôr. Za dôvod hodný osobitného zreteľa nemožno považovať dôvody uvedené súdom prvej inštancie v bode 16. odôvodnenia, v ktorom len uviedol, že zaviazal otca platiť výživné od 1.7.2018, kedy matka s mal. C. opustili spoločnú domácnosť. Zo spisového materiálu a z výsledkov vykonaného dokazovania neboli odvolacím súdom zistené skutočnosti, ktoré by bránili matke podať návrh na určenie vyživovacej povinnosti otca na mal. C. už pred podaním tohto návrhu. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, že určil vyživovaciu povinnosť otca na mal. C. od podania návrhu matky na súd, t.j. od 25.3.2019.

14. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie nerozhodol o zameškanom výživnom, keďže uvedené rozhodnutie prichádza do úvahy v prípade, ak súdne konanie trvá dlhšie obdobie a suma určeného výživného by neprimerane zaťažila povinného rodiča, ktorému bola vyživovacia povinnosť uložená. V danom prípade bola rozhodnutím odvolacieho súdu vyživovacia povinnosť otca určená od 25.3.2019 a táto je daná až do rozhodnutia Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1P/24/2018 z 12.12.2019, ktorým bolo manželstvo účastníkov právoplatne rozvedené dňa 8.1.2020. Vzhľadom na takýto „časový posun“ určenia začiatku vyživovacej povinnosti otca, nebolo odvolaciemu súdu zrejmé, v akom rozsahu za uvedené obdobie otec si vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k mal. C. plnil. Ak za uvedené obdobie dlh na zameškanom výživnom vznikol, je povinnosťou otca ho matke maloletej uhradiť. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd o zameškanom výživnom otca na mal. C. za obdobie od 25.3.2019 do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvedení manželstva, nerozhodoval.

15. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov (prvostupňového a odvolacieho) konania nepriznal, keďže z okolností prejednávanej veci nevyplýva, že by bolo dôvodné niektorému z účastníkov nárok na náhradu trov priznať.

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolať musieť byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolať fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolať právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolať rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)